

Bortset fra den (statsfinansielt) betydningsløse regel i § 64, 3. pkt., om dommere, der afskediges mellem 65 og 70års alderen, indeholder grundloven alene pensionsregler i § 27.

Fremskridtspartiet bestrider, at den herskende klasse i Grundlovens § 73 kan finde en for lovgivningsmagten uoverstigelig barriere, så de herigennem kan sikre sig særpensionsfordele frem for den øvrige befolkning.

De tjenestemandsforsøg, der har været gjort, for at bygge en sådan barriere, står i skingrende modstrid med den neglisering, dommere og andre tjenestemænd siden 1849 undtagelsesfrit har foretaget, hver gang andre befolkningsgrupper har forsøgt at ty til grundlovens ejendomsretsbeskyttelse over for lovgivningsmagten.

Når § 27 særligt taler om, at pensionsforhold skal ordnes ved lov og alene som undtagelse henviser til § 64, må enhver uheldet jurist fastslå modsætningsvis, at så indeholder grundloven ikke flere bindende regler for lovgivningsmagten på dette område.

§ 27 tvinger folketingsretten til at sørge for, at der er lovregler om pensionering af tjenestemænd, men det nærmere indhold heraf afgøres suverænt af lovgivningsmagten.

Fremskridtspartiets holdning er, at tidligere tjenestemænd skal have præcist de samme skatteyderbetalte pensionsbeløb som andre medborgere.

Bevillingerne på finansloven for 1978 vil imidlertid blive præget af overgangsregler.

Så længe de gælder, er det af pædagogiske grunde rigtigst at opretholde en særskilt finanslovparagraf om pensionsvæsenet, således at skatteyderne år for år kan se, hvor store særpensionsbeløb de stadig skal udrede.

Betalingen heraf bør alene være en sag for staten.

Med de nuværende regler ville det offentliges pensionsbyrde altså de samlede udgifter for både stat og kommune i 9-måneders-perioden 1. april 1978 til 31. december 1978 ligge i en størrelsesorden svarende til omkring 2.250.000.000 kr. fordelt på 55.000 pensionister, hvoraf ca. 500 udskiftes hver måned.

Gennemføres overgangsreglerne som anført i Fremskridt nr. 10/76, pg. 15-16, vil der i perioden 1.4. 1978 til 31.12. 1978 ud fra de anførte talmæssige forudsætninger, som modstykke til skattelettelsen, blive indvundet en besparelse på 450 mill. kr.

Besparelsen i 1979 vil overstige dette beløb særdeles væsentligt. Pensionsudgiftsbeskæringen opvejes stort set af skattelettelserne og af folkepensionsforhøjelsen.

Den bevirker ikke realindtægtsnedgang for nogen som helst, når bortses fra, at forholdene kan være noget uoverskuelige for det fåtal af pensionister, som har udnyttet »trusserederi-afskrivninger« eller lignende meget hårdt.

Til nr. 1439

By- og landzonenloven ophæves snarest.

Erhvervshæmmende restriktioner bør udluges af planlovgivningen.

Detailsager afgøres suverænt af kommunerne.

Miljøministeriet og Miljøstyrelsen har fået et helt uacceptabelt omfang og må nødvendigvis reduceres kraftigt.

Til nr. 1440

De sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg foreligger fuldt tilfredsstillende belyst i Rasmussen rapporten og en lang række andre oplysningskilder. Socialistkræmpekampagnen på området er ikke nogen tilstrækkelig lodig grund til at tvinge danske skatteydere til fortsatte store udgifter på dette område. Herudover gennemføres besparelser vedr. merarbejdsbetaling, særskilt vederlæggelse, særlige ydelser, tjenesterejser, befordring, kontorhold, kommissioner og udvalg nedlægges, fremmede tjenesteydelser nedsættes, anskaffelser af materiel nedsættes.

Til nr. 1441